

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobkyně: J., s. r. o.
sídlem M. 908/10c, X B.
zastoupená advokátkou Mgr. Barborou Sedlákovou
sídlem Křoví 111, 594 54 Křoví

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2022, č. j. X, ve věci přestupku –
opožděnosti odvolání

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli odvolání žalobkyně bylo opožděné, konkrétně jestli meritorní rozhodnutí o přestupku z 16. 6. 2020 bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 27. 6. 2020 v souladu se zákonem.
2. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** zamítl pro opožděnost odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „magistrát“) z 16. 6. 2020, č. j. X (o přestupku žalobkyně jakožto provozovatelky vozidla). Žalobkyně podala odvolání teprve po nařízení výkonu rozhodnutí. Podle žalobkyně jí meritorní rozhodnutí o přestupku z 16. 6. 2020 bylo doručeno až 15. 11. 2021, protože po zániku plné moci udělené advokátovi Mgr. Rašovskému se obnovila původní plná moc pro pana J. N. Do datové schránky žalobkyně se přihlásila účetní žalobkyně (paní Z.), které bylo rozhodnutí doručeno nezákonně a která ho nepředala žalobkyni.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

3. Tyto námitky žalobkyně žalovaný označil jako nedůvodné. Předchozí plná moc se zrušením následné plné moci neobnovuje. Proto magistrát zaslal rozhodnutí o přestupku přímo žalobkyni. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. V daném případě se analogicky použije § 28 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „o. s. ř.“), podle kterého zvolil-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci. První plná moc, kterou žalobkyně ve správním řízení udělila panu J. N. 25. 10. 2018, byla zrušena udělením plné moci advokátu Mgr. Rašovskému 10. 4. 2019.
4. Žalovaný zaslal výzvu k doplnění plné moci na elektronickou adresu X, ale zmocněnec na doručenou zásilku nereagoval a nepotvrdil její doručení. Doručování na zvolenou elektronickou adresu zmocněnce nepřispělo v roce 2022 k urychlení řízení stejně jako v roce 2019.
5. **Žalobkyně v žalobě** namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaný se nevyjádřil k námitce žalobkyně k přednostnímu zasílání korespondence na elektronickou adresu X podle § 19 odst. 4 správního řádu, přestože na to žalobkyně v odvolání výslovně upozornila.
6. Zmocněnec J. N. ve správním řízení v prvním stupni s magistrátem komunikoval ze své elektronické adresy a magistrát mu na tuto adresu zasílal poštu, například sdělení dne 1. 11. 2018. Žalobkyně byla přechodně zastoupena advokátem Mgr. Davidem Rašovským a po ukončení zmocnění byla opět zastoupena zmocněncem J. N., který podával odvolání 31. 3. 2020. Žalobkyni bylo doručeno rozhodnutí o přestupku 15. 11. 2021 až po exekuci na účet po stížnosti žalobkyně primátorovi. Žalobkyně dala magistrátu najevo, že je opět zastoupená zmocněncem J. N., a to podáním učiněným z e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem X. Pokud magistrát považoval zastoupení J. N. za neplatné, měl z procesní opatrnosti rozhodnutí z 16. 6. 2020 zaslat nejen do datové schránky žalobkyně, ale rovněž na elektronickou adresu X. Rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020 bylo do datové schránky žalobkyně doručeno nezákonně. Protože se do datové schránky žalobkyně přihlásila účetní Z., která jednateli žalobkyně rozhodnutí nepředala, nedošlo k oznámení rozhodnutí z 16. 6. 2020 jednateli žalobkyně. V případě pochybností ze strany žalovaného nebo soudu žalobkyně navrhla jako důkaz čestné prohlášení účetní žalobkyně.
7. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 1 As 90/2010-95 jasně stanovil povinnost správního orgánu při doručování postupovat racionálně. Postup žalovaného nebyl racionální a vykazoval znaky účelovosti. Pokud zákon výslovně neřeší obnovení původní plné moci, měl správní orgán sledovat projev vůle žalobkyně, a to být zastoupena nadále zmocněncem J. N. Zmocněnec sice nepotvrdil přijetí e-mailu od žalovaného na jeho elektronickou adresu, ale na usnesení reagoval. Zmocněnec ze své e-mailové adresy komunikoval se správním orgánem prvního a druhého stupně opakovaně.
8. Jak upozornila žalobkyně již v odvolání, ve výroku rozhodnutí o přestupku chybí dvě zásadní náležitosti, a to místo, kde se žalobkyně jako provozovatelka vozidla přestupku dopustila a zejména datum, kdy se přestupku dopustila. Proto nebylo možné určit, jestli přestupek žalobkyně byl promlčen. Správní orgány nezaměřily svou pozornost na to, kde a zejména kdy se žalobkyně jako provozovatelka vozidla mohla dopustit přestupku nezajištěním toho, aby s vozidlem žalobkyně nebyl spáchán přestupek. Žalovaný se nezabýval prekluzí, pouze v závěru rozhodnutí konstatoval, že neshledal žádné skutečnosti, které by měly vést k přezkumu rozhodnutí, obnově řízení nebo vydání nového rozhodnutí.

9. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** nad rámec napadeného rozhodnutí ve vztahu ke včas uplatněným žalobním námitkám poukázal na to, že zmocněnec byl v usnesení žalovaného poučen, že pokud nepotvrdí převzetí doručované písemnosti na elektronické adrese, žalovaný mu již nebude touto cestou doručovat. Na tom nic nemění skutečnost, že zmocněnec poté podal doplnění plné moci v elektronické podobě právě z elektronické adresy X. Žalovaný zaslal žalobkyni rozhodnutí o odvolání prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v souladu s rozsudky NSS č. j. 2 As 27/2016-45 a č. j. 1 As 188/2015-61 (podle kterých správní orgán není povinen po neúspěšném pokusu o doručení první písemnosti na zvolenou elektronickou adresu činit pokusy o doručení dalších písemností tímto způsobem a nemusí o tom účastníka informovat) a č. j. 2 As 25/2016-38 (podle kterého účelem možnosti požádat o doručování na elektronickou adresu je urychlení řízení a nikoliv umožnění procesních strategií vytvářejících prostor pro následné uplatňování námitek o procesních pochybeních).
10. Rozhodnutí magistrátu o přestupku z 16. 6. 2020 bylo doručeno uplynutím desetidenní lhůty, protože žalobkyně se do datové schránky nepřihlásila. Je irrelevantní, kdo písemnost převzal, neboť je věcí žalobkyně, jak si zajistila přebírání písemnosti, která byla v souladu se zákonem doručována do vlastních rukou. Čestné prohlášení účetní je nadbytečným důkazem.
11. Žalovaný označil procesní taktiku žalobkyně jako obstrukční již v rozhodnutí z 16. 9. 2019, zejména proto, že jednatel žalobkyně udělil plnou moc sám sobě a nepotvrzoval převzetí zpráv zasílaných na elektronickou adresu na jeho žádost. Proto žalovaný navrhl, aby v případě úspěchu ve sporu soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení v souladu s rozsudky NSS č. j. 4 As 252/2020-19 a č. j. 10 As 241/2019-36.
12. **Žalobkyně v replice** namítla, že žalovaným citované judikáty se týkají skupin, které používají obstrukční praktiky a zneužití práva a na posuzovanou věc nedopadají, šlo o skutkově odlišné situace (obstrukční volba diakritických znamének v e-mailové adrese, elektronické adresy, na které nelze doručovat, dvě rozdílné elektronické adresy atd.), nemorální a hyenistické metody jako označování zemřelých osob jako řidičů vozidel. Žalobkyně nemá důvod v řízení obstruovat, protože u ní nejde o ztrátu řidičského oprávnění ani o trestné body. Správní orgány se nikdy žalobkyně či zmocněnce nedotázaly, proč zvolili relativně neobvyklý způsob zastoupení. Důvodem bylo, že správní orgány odmítají vyhovět žádostem o prominutí zmeškaného úkonu v případě, kdy se jednatel z objektivních technických důvodů nedokáže přihlásit včas do datové schránky. Datové schránky mívají technické problémy, přihlašují se do nich i osoby odlišné od jednatele a po jejich přihlášení se písemnosti zařadí do fronty přijaté pošty (takřka se zneviditelní) a asi po třech měsících se zcela vymažou. V řadě cizích států místní internet blokuje přihlášení do datových schránek. Naproti tomu do e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem má přístup výhradně zmocněnec jakožto jednatel žalobkyně a přístup je bezproblémový. V posuzované věci žalovaný dvakrát zrušil nezákonné rozhodnutí o přestupku. Správní orgán odmítl věc předat z důvodu vhodnosti správnímu orgánu příslušnému dle sídla žalobkyně, odmítl zaslat kopii správního spisu elektronicky a zvýšil jí náklady řízení.
13. **Žalobkyně ve vyjádření** ze 14. 11. 2024 v reakci na rozsudek NSS č. j. 3 As 253/2023-51 žádala, aby otázku zastoupení soud vykládal ve smyslu sledovaného účelu žalobkyně, kterým bylo umožnění a zrychlení doručování písemností. Jednatel žalobkyně často cestuje do zahraničí a z některých zemí se nelze do datové schránky přihlásit. E-mail funguje prakticky kdekoliv. Česká pošta na adrese žalobkyně nefunguje spolehlivě. Není rozhodné,

zda z právně formálního pohledu lze zmocnit jednatele žalobkyně jako zmocněnce a není ani rozhodné, jestli zmocnění J. N. po odvolání plné moci advokátovi Mgr. Rašovskému trvalo či nikoliv. Rozhodná je prokazatelná vůle žalobkyně být zastoupená J. N. za účelem doručování písemností na e-mail X. Jednatel J. N. jménem žalobkyně se správními orgány po celou dobu komunikoval, a to výhradně z uvedeného e-mailu.

14. Pokud by správní orgány měly pochybnost ohledně vzniku či trvání zastoupení žalobkyně panem J. N., mohly to žalobkyni sdělit a uvést, že budou nadále doručovat do datové schránky žalobkyně, dokud žalobkyně případně nezvolí jiného zmocněnce. Správní orgány tak nemusely činit, pokud by doručovaly písemnosti současně zmocněnci na požadovaný e-mail a žalobkyni do datové schránky. Magistrát porušil legitimní očekávání žalobkyně a možná i zneužil právo v oblasti doručování písemností tím, že konečné rozhodnutí o přestupku zaslal pouze do datové schránky žalobkyně. Žalobkyně sdělila žalovanému 31. 3. 2020, že je nadále zastoupená J. N. a toto zastoupení bylo uděleno za účelem doručování písemností na požadovaný e-mail X, nikoliv pro zdvojení role jednatele a zmocněnce žalobkyně. Žalobkyně žádala o trvalé doručování písemností na e-mail X ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu bez ohledu na to skutečnost, kdo právě žalobkyni zastupuje. Postup správního orgánu při doručování měl odpovídat rozsudkům NSS č. j. 7 As 131/2011-62, podle kterého smyslem účelem doručování je, aby se účastníci řízení seznámili s písemnostmi, a č. j. 5 As 222/2023-43, bod 31, podle kterého, pokud stěžovatel chtěl dosáhnout toho, aby mu písemnosti správní orgán nedoručoval do datové schránky, ale na e-mailovou adresu jeho jednatele, mohl podle § 19 odst. 3 správního řádu požádat správní orgán o doručování veškerých písemností na tuto elektronickou adresu.
15. Žalobkyně na rozdíl od názoru NSS ve zrušujícím rozsudku č. j. 3 As 253/2023-51, bod 21, trvala na tom, že soud je povinen vypořádat vady rozhodnutí, ke kterým musí přihlédnout z úřední povinnosti.
16. **Soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
18. Napadené rozhodnutí není **nepřezkoumatelné**. Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, tj. důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
19. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímou vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78,

Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2019. s. 618).

20. Argumentace žalovaného rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38).
21. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval každou plnou mocí, kterou udělila žalobkyně, její platností a namítaným obnovením, vyjádřil se k doručení rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020 a zabýval se i požadovaným doručováním na e-mail X.
22. Spornou otázkou byla **opožděnost odvolání** žalobkyně.
23. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného je soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudky NSS č. j. 5 As 111/2011-87, č. j. 5 A 14/2002-35, č. 287/2004 Sb. NSS, č. j. 8 As 51/2006-112, č. j. 2 As 53/2007-111, č. j. 5 As 105/2008-135, č. j. 5 As 10/2010-75, č. j. 7 As 195/2016-21 a č. j. 5 Azs 32/2017-39 nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 8 As 51/2006-105. Proto se soud nezabýval žalobními námitkami, které se opožděnosti odvolání netýkaly.
24. Žalobkyně se žalobou domáhala toho, že plná moc, kterou udělila jednateři J. N., byla platná. S tímto závěrem se soud neztotožnil. **Žalobkyně nemohla jako společnost s ručením omezeným udělit právně účinně plnou moc svému jednateři** v soudním řízení správním ani ve správním řízení. Jednatel totiž jedná za společnost s ručením omezeným jako statutární orgán podle zákona a žádné zvláštní nebo další zmocnění nepotřebuje. Ve správním řízení jedná za společnost s ručením omezeným jednatel v souladu s § 30 odst. 1 správního řádu, podle kterého „*jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona*“. Ve správním řízení soudním jedná jednatel za společnost s ručením omezeným podle § 33 odst. 4 věty první s. ř. s., podle kterého „*za právnickou osobu jedná ten, kdo je k tomu oprávněn podle zvláštního zákona*.“
25. K tomuto závěru dospěl opakovaně NSS v rozsudcích č. j. 9 Ads 177/2016-89, č. 3633/2017 Sb. NSS, č. j. 6 As 49/2021-20 nebo v rozsudku č. j. 5 As 222/2023-43, který se týkal právě žalobkyně.
26. Jak uvedl v posledně citovaném rozsudku NSS v bodě 29, „*je proti samotnému smyslu institutu zastoupení, aby jednatel společnosti, který je oprávněn za ni samostatně jednat, udělil jménem společnosti plnou moc „sám sobě“ k zastupování této společnosti jako zmocněný zástupce. I pro správní řízení tedy platí, že statutární orgán společnosti s ručením omezeným – jednatel – nemůže ve správním řízení vystupovat ve dvou různých rolích, tedy nejen jako statutární orgán, ale též jako zástupce této společnosti na základě udělené plné moci.*“
27. Pan J. N. byl v době doručování rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020 jediným jednatelem žalobkyně. Proto je namístě na jeho jednání pohlížet jako na jednání jednatele žalobkyně a nikoli zmocněnce.

28. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že by žalobkyni zastupoval v době doručování rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020 jiný zástupce než jednatel J. N. (zastoupení žalobkyně advokátem Mgr. Rašovským trvalo ve správním řízení od sdělení plné moci magistrátu 1. 7. 2019 do doručení jejího zrušení magistrátu 15. 4. 2020). Protože žalobkyně nemohla jednatelem udělit plnou moc tak, aby měla právní účinky, je nadbytečné zabývat se otázkou „obnovení“ této plné moci.
29. Spornou otázkou bylo, **jestli žalobkyně požádala o doručování písemností na e-mailovou adresu X.**
30. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně nepotvrdila přijetí první zprávy z 31. 10. 2018, kterou magistrát zaslal na požadovanou elektronickou adresu X. Žalobkyně nepotvrdila ani doručení dalších zpráv. Takové doručování nepřispělo ke zrychlení řízení ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu.
31. Soud zjistil z podání žalobkyně žalovanému z 31. 3. 2020 (nazvaného jako „odvolání proti usnesení č. j. X“, tj. výzvě k doplnění námítky podjatosti), že jednatel žalobkyně uvedl v záhlaví u označení žalobkyně e-mail X. Nikde v textu odvolání není uvedena žádost o doručování na doručovací adresu. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 5 As 222/2023-43 ve věci žalobkyně, žádostí o doručování na e-mailovou adresu X není její pouhé uvedení na (neplatné) plné moci, ani to, že jednatel žalobkyně z této adresy se správními orgány komunikoval. V posuzované věci není důvod se od vysloveného právního názoru NSS odchýlit.
32. Správní orgány nebyly povinny zasílat žalobkyni písemnosti na e-mail X na základě žádosti v neplatné plné moci z 25. 10. 2018. Žalobkyně nijak nereagovala na písemnost, kterou jí takto zaslal magistrát 1. 11. 2018. Proto nebylo možné mít písemnost za doručenou (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 308/2015-38).
33. Nadto adresa pro doručování zvolená účastníkem řízení podle § 19 odst. 4 správního řádu nemůže vyloučit doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, má-li adresát rozhodnutí datovou schránku zřízenou a zpřístupněnou (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 90/2010-95).
34. Podle rozsudku NSS č. j. 10 As 5/2016-36 platí, že *„pokud správní orgán zjistí, že doručování na elektronickou adresu (§ 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004) k urychlení řízení nepřispěje, a neshledá ani žádné jiné důvody opodstatňující takovéto doručování, je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu písemnosti nezasílat. Písemnosti tedy doručuje, jako by účastník o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal. Správní orgán je však v takovém případě povinen účastníkovi řízení sdělit, že mu na jím požadovanou elektronickou adresu doručovat nebude včetně důvodů tohoto postupu (§ 4 odst. 3 a 4 správního řádu z roku 2004). Pokud správní orgán nevyužije shora uvedenou možnost a bude účastníkovi na jím uvedenou elektronickou adresu doručovat, ovšem účastník převzetí této písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn všechny následující písemnosti zasílat bez dalšího tak, jako by adresát o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal (§ 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004).“*
35. Podle rozsudku NSS č. j. 8 As 55/2015-26 *„povinnost správního orgánu doručovat na elektronickou adresu sdělenou účastníkem dle § 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004 není absolutní. Jestliže písemnost nelze z objektivních technických důvodů, které zjevně nejsou dočasného či nahodilého charakteru, vůbec odeslat, je možné doručit písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8, 9 správního řádu). Uvedené nezabavuje správní orgán povinnosti vést správní spis způsobem, z něhož budou jasné seznatelné důvody, pro něž nebylo možno písemnost odeslat.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

36. Soud zjistil ze správního spisu, že magistrát zaslal 16. 6. 2020 meritorní rozhodnutí o přestupku do datové schránky žalobkyně. Žalobkyně udělila 10. 4. 2019 plnou moc advokátu Mgr. Davidu Rašovskému, kterou přiložila k doplnění odvolání, doručenému magistrátu 1. 7. 2019. Sdělení o vypovězení plné moci advokát doručil magistrátu datovou zprávou 15. 4. 2020.
37. Magistrát v posuzované věci postupoval v souladu se zákony a judikaturou správních soudů a zaslal rozhodnutí z 16. 6. 2020 do datové schránky žalobkyně, protože ke dni vydání meritorního rozhodnutí magistrátu neexistovala právně účinná plná moc a žalobkyně nepožádala o doručování na doručovací adresu.
38. Nedůvodná je námitka, že **žalobkyni nebylo meritorní rozhodnutí magistrátu o přestupku z 16. 6. 2020 doručeno**, protože do datové schránky žalobkyně se přihlásila její účetní a jednatelem žalobkyně rozhodnutí nepředala.
39. Podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění účinném ke dni doručení napadeného rozhodnutí o odvolání i ke dni 17. 6. 2020, tj. odeslání rozhodnutí meritorního rozhodnutí magistrátu (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), platí, že *„nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odst. 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení“*.
40. Nesporné je mezi účastníky řízení, že magistrát vypravil rozhodnutí z 16. 6. 2020 do datové schránky žalobkyně 17. 6. 2020. Datová zpráva byla 27. 6. 2020 uplynutím desetidenní lhůty žalobkyni doručena se všemi právními účinky. Na tomto skutkovém a právním závěru nic nemění ani případné pozdější převzetí datové zprávy paní Z., účetní žalobkyně, která disponovala oprávněním přístupu ke všem dokumentům. Zákon o elektronických komunikacích umožňuje oprávněné osobě řadu možností k obsluze a přístupu k datové schránce. V posuzovaném případě nebylo sporu o tom, že žalobkyně umožnila své účetní přístup k datové schránce. Pokud se oprávněná osoba rozhodne, že datovou schránku zpřístupní jinému, nese rizika s tím spojená. Pro orgány veřejné moci je irelevantní, komu a jakým způsobem oprávněná osoba svou datovou schránku zpřístupnila a jak si zajistila předávání doručených zásilek. Podle zákona o elektronických komunikacích se bude jako na doručenou zásilku hledět vždy, když se do datové schránky přihlásí autorizovaná osoba, případně, když uplyne deset dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má oprávněn přístup k dodanému dokumentu. Bylo na odpovědnosti žalobkyně, jaký režim přístupu do datové schránky zvolí. V daném případě byla splněna i materiální funkce doručování. Osoba s oprávněným přístupem do datové schránky se mohla s rozhodnutím o přestupku seznámit. Nebyly zde žádné překážky v doručení rozhodnutí o přestupku. Rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020 bylo žalobkyni doručeno do datové schránky 27. 6. 2020 a 14. 7. 2020 nabylo právní moci. Žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty v souladu § 24 odst. 2 správního řádu správní orgán nepožádala a nedoložila k tomu relevantní skutečnosti. Odvolání žalobkyně, doručené magistrátu dne 27. 8. 2021, bylo opožděné.
41. Podle rozsudku NSS č. j. 3 Ads 21/2015-44 *„přístupové údaje osoby oprávněné jsou však s touto osobou bezprostředně spjaté a v žádném případě by s nimi neměli disponovat osoby jiné. Pokud se osoba oprávněná rozhodne, že své přístupové údaje jinému poskytne, nese plně veškerá rizika s tím spojená. Pro orgány veřejné moci je totiž v zásadě irelevantní, jakým způsobem je upraven vztah mezi osobou oprávněnou a tím, komu přístupové údaje poskytla, jak bude docházet k předávání pošty ap. Optikou zákona o elektronických úkonech se totiž bude na datovou zprávu nahlížet jako*
- Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

na doručenou vždy, když bude přístup do datové schránky skrze přístupové údaje oprávněné osoby proveden. S jistou mírou zjednodušení lze předáním přístupových údajů rozumět předání vlastní virtuální identity, což může mít závažné důsledky“. Obdobně NSS rozhodl rozsudkem č. j. 1 Afs 200/2023-16. V posuzované věci žalobkyně nebyla dostatečně bdělá při zpřístupnění přihlašovacích údajů do datové schránky (srov. rozsudek NSS č. j. 7 Afs 394/2020-80, bod 12).

42. Soud neprováděl důkaz čestným prohlášením účetní Z. Z. o tom, že se přihlásila do datové schránky žalobkyně a nepředala žalobkyni rozhodnutí magistrátu z 16. 6. 2020. Skutečnost, kterou mělo navržené čestné prohlášení, případně svědecká výpověď prokázat, nemá význam pro posuzovanou věc s ohledem na uvedené odůvodnění.
43. Závěrem soud shrnuje, že souhlasil s právním závěrem žalovaného, že odvolání bylo opožděné, i když korigoval právní úvahu, která k tonuto závěru vedla. Skutkové závěry žalovaného byly v souladu se zákonem. Magistrát doručil v souladu se zákonem rozhodnutí z 16. 6. 2020 do datové schránky žalobkyně uplynutím desetidenní lhůty 27. 6. 2020 a odvolání bylo opožděné. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
44. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. prosince 2024

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně